

Maanedsoversigt over Plantesygdomme.

274. — Vintermaanederne og April 1945.

Der er for Vintermaanederne og April indkommet Beretninger fra 91 Medarbejdere; endvidere er der i Maanederne Januar—April incl. besvaret 929 Forespørgsler.

Lufttemperaturen laa i April indtil Maanedens Midte mange Steder 1 à 2° C. over Normalen og i Ugen 14.—21. flere Steder 3° C. over Normalen, senere faldt Temperaturen. Maanedens højeste Temperaturer maalt i Ugen 14.—21. til 18 til 21° C. Nattefrost forekom nogle Steder i 1 til 3 Døgn og fortrinsvis i Ugen 7.—14.

Nedbøren naaede i Tiden 31. Marts—28. April i de fleste Landsdele April Maanedes Normal eller over denne med Undtagelse af Vestjylland, Nordøstsjælland og Bornholm. De største Nedbørsmængder maalt i Ugen 31. Marts—7. April, hvor der faldt ca. $\frac{2}{3}$ af Nedbøren, medens ca. $\frac{1}{3}$ faldt i Ugen 21.—28. For de forskellige Landsdele blev Nedbøren i Tiden 31. Marts—28. April følgende i Millimeter med Normalen for hele April i (): Vendsyssel 40 (40), Vestjylland 32 (40), Midtjylland 44 (41), Østjylland 49 (42), Syddjylland 43 (41), Sønderjylland 45 (43), Fyn 46 (39), Midt- og Vestsjælland 36 (36), Nordøstsjælland 31 (40), Sydsjælland og Møn 39 (37), Lolland og Falster 41 (37) og Bornholm 34 (36).

SYGDOMME PAA LANDBRUGSPANTER.

KORN.

Vintersæd og Græsser synes at have overvintret fortræffeligt overalt i Landet. Der berettes fra nogle Steder om enkelte Rugmarker, der har lidt betydelig Skade ved Overfladevand især paa lav Jord samt ved utilstrækkelig Afvanding (K. Bank, Ulfborg; A. Ammitzbøll, Skjern; A. Larsen-Ledet, Grenaa). Enkelte Hvedemarker blev ødelagte af samme Aarsag, især sent saaede Marker (Chr. Moth Bundgaard, Ringsted; O. Ruby, Kolding).

I flere Egne blev iagttaget en Del svage Rugmarker, hvor Jorden fattes Næring, maaske især Fosforsyre: »Sidstnævnte Sted med Fosforsyretal 1.3 skulde i Fjor oprindelig have været Frøgræs i hele Marken,

men en Fjerdedel blev gødet med Staldgødning og pløjet samt lagt til med Kartofler. I denne Fjerdedel var Rugen kraftig og godt udviklet, medens der kun var faa og smaa rødviolette Planter i den øvrige Del« (O. Møller Larsen, Sorø); »tiltrods for den gode Overvintring er mange Rugmarker ved denne Tid ret tynde og ser ikke saa lovende ud som ved Vækstens Begyndelse her i Foraaret. Det kan muligvis være Fosforsyremangel, der gør sig gældende, thi i et Forsøg med sædvanligvis store Udslag for Fosforsyre var Bestanden saaledes i de ugødede Parceller meget tynd og af et giftig-mørkegrønt Udseende. Det samme Symptom har jeg i tidligere Aar observeret i Pletter med lave Fosforsyretal« (Mogens Hansen, Toftlund). I Roskildeegnen blev paa fosforsyretrængende Jord iagttaget Skade baade hos Rug og Hvede (M. Greve).

Plantebestanden synes i saadanne Tilfælde at være tynd, og dette blev ogsaa iagttaget i 2 Rugmarker i Roskildeegnen og i 2 Rugmarker i Nærheden af Lyngby, hvor der i Markerne fandtes store Pletter med meget tynd Bestand, medens Planterne stod tættere paa Forageren samt i de to Saarækker, der var nærmest Saamaskinens Hjul. I alle 4 Marker var Forfrugten Frogræs, hvorfor Jordens Fasthed kan have haft Betydning for Planternes Vækst, men dette ses jo ofte, hvor det skorter paa Næring.

Fra Fredericiaegnen skrives, at den store Nedbør i Paaskedagene slog Jorden voldsomt sammen, og stærkt tørrende Vejr i Dagene derefter gjorde Jorden saa fast som et Logulv, hvilket menes at være Aarsag til, at Hveden mange Steder kom sent i Vækst og med mange Pletter med tynd Plantebestand, hvor Planterne havde et gulligt Udseende (M. Arentoft).

Lyspletsyge var i mange Egne almindelig hos Vintersæd og især hos Rug: »I mange Rugmarker kan man se lyse Partier, der ogsaa har overvintret daarligt« (S. Nørlund, Aulum), »Angreb af Lyspletsyge i Rug er sikkert mere almindelig, end man regner med og kan i mange Tilfælde være en stærkt medvirkende Aarsag til for tynd Bestand om Foraaret« (A. Dam Kofoed, Brørup), »ved stærkt Angreb var der kun normal Plantebestand paa Forpløjningen og i enkelte Pletter« (Magnus Poulsen, Lunde J.), og »enkelte Steder vil Rugmarkerne totalt mislykkes« (E. Kristensen, Herning); af 69 Beretninger skrives i de 22 om dels svage og dels stærke Angreb, der i mange Egne var almindeligt udbredte. De her nævnte Iagttagelser stadfæster tidligere Aars Forsøg og Iagttagelser, hvorefter det synes, at Lyspletsygens Betydning for Vintersæd, maaske især Rug, ikke altid kan vises ved Symptomer paa Planterne om Vaaren, ialtfald ikke naar det gælder Plantebestandens Tæthed, fordi et meget stort Antal Planter kan være dræbt af Lyspletsyge i Løbet af Efteraar og Vinter. Symptomer kan vel ses paa Bladene allerede om Efteraaret, men er som Regel svage indtil April—Maj, hvor de ejendommelige, hvidlige Bladpartier, der er mere rent hvide end hos nogen anden Kornart, viser sig. Hvor Rugens Vækst derfor ikke er fulgt fra Efteraaret, vil man dog meget let drage en gal Slutning om Aarsagerne til Markens tynde

Plantebestand. Det er vel værd at huske dette, thi alt tyder paa, at paa Jorder med stærk Lyspletsyge, bør Mangan, naar det atter kan faas, bringes ud til Vintersæd allerede om Efteraaret. Dette gælder baade Rug og Hvede, thi ogsaa sidstnævnte kan lide stærkt under Lyspletsyge, omend Symptomerne næppe er tydelige og iøjnefaldende før sent paa Vaaren, hvor de vil kunne iagttages hos Planter, der i Marts og April har været at se som store Pletter og Strøg i Marken, hvor Planternes Blade var gulgrønne til vissengule og undertiden med smaa tørre Pletter.

Kaliumbrist hos Byg iagttoges i Sidstningen af April paa Virumgaard, Lyngby.

Sneskimmel (*Fusarium sp.*). Stærke Angreb konstateredes i en Del Vintersædmarker, især i Nordjylland og Thy, medens den ikke synes at have været af Betydning i den øvrige Del af Landet, der næppe heller har haft et saa stort Snefald, som ovennævnte Landsdele. Angrebene var undertiden meget stærke hos Rug: »et Par kraftige Angreb i Rug med Omsaaning« (O. Kirk Jacobsen, V. Hjerimitslev), »mange ret stærke Angreb i Rug særlig paa Bakkeskraaninger« (J. Chr. Andersen-Lyngvad, Aalborg), »Rugmarkerne er mange Steder pletvis tynde« (Rud. Jensen, Støvring), »enkelte Rugmarker delvis omsaaet« (Thorvald Kristensen, Skals), »mange store Pletter i Vintersædmarkerne og enkelte Marker helt raseret« (K. Jørgensen, Hadsund), og »Sneskimmel har i Aar optraadt ondartet i Rugmarkerne, hvis Udseende veksler meget fra Sted til Sted paa Grund af Angrebene. Angreb ses i Aar ikke alene langs Læhegnene, men ofte over hele Rugmarken. Isaaning af Vaarsæd er almindelig« (S. A. Ladefoged, Aars). Fra Hornum Forsøgsstation skrives: »I Afsvampningsforsøg med Rug — hvor alle Parceller fra Efteraaret stod ensartet — er de uafsvampede nu med meget tyndere Plantebestand, som Følge af Sneskimmelangreb« (Frede Rasmussen), hvilket maa tilskynde Afsvampning af Rug, saaledes at ialtfald Saasædsmitte er udelukket.

Der blev ligeledes mange Steder konstateret Angreb hos Græsser, omend Ødelæggelsen her ikke synes at have været saa stærk som hos Rug: »Mange Steder saas Pletter i Græsmarkerne, hvor Græsserne var ødelagte af Sneskimmel, især Rajgræs. Angrebene var ofte særskilt stærke langs Snestakitter« (J. Kr. Svenstrup, Thisted).

Rhynchosporium (Marssonina) secalis fandtes i Smaapletter paa overvintrede Blade hos Rug ved Lyngby omkring Midten af April, og sidst i Maaneden fandtes pletvis i 2 Marker samme Sted nye Bladpletter fremkaldt af denne Svamp.

Vaarsæd synes at have haft en udmærket Spiring, og der skrives bare om enkelte Undtagelser, hvor særlige Forhold har givet daarlig Spiring saasom: Regn i Paasken, der gjorde Jordskorpen haard for Spirerne, for stærk Kørning af Byg, for dyb Saaning og daarligt udført Varmvandsafsvampning.

BÆLGPLANTER.

Kløverens Bægersvamp (*Sclerotinia trifoliorum*). I alle Beretninger skrives, at Svampen har været meget godartet i Efteraar og Vinter, ja, det fremhæves ofte, at det er mange Aar siden, at man har set saa svage Angreb; Rødkløverbestanden er meget tæt og kraftig baade i Græsmarker og Frømarker. »Bælgplanterne har overvintret godt overalt, og man ser usædvanlig lidt Angreb af Bægersvamp trods det fugtige Vejr i Efteraaret og først paa Vinteren. Udlægsmarkerne blev i Almindelighed afgræsset temmelig tæt i Efteraaret, og Kløveren var gennemgaaende ikke kraftig dengang paa Grund af Sommertørke og ofte Lejesæd« (P. Grøntved, Næstved), »Bægersvamp har i de Tilfælde, jeg kender, optraadt meget godartet« (M. Greve, Roskilde), »det er sjældent, at Bægersvampen optræder saa godartet, synes jeg« (A. Pedersen, Varde), og »Angrebene godartede, dog hist og her, hvor rettidig Afgræsning i Efteraaret var forsømt, kraftigere. Som sædvanlig var Kløver iblandet Lucerneudlæg stærkt angrebet« (J. Kr. Svenstrup, Thisted).

Svampen blev konstateret hos en Prøve indsendt Lucerne.

Lucerne synes flere Steder at have taget Skade under Vinteren eller maaske baade under Efteraar, Vinter og Vaar. Pløjning af første Aars Marker har undertiden været nødvendig, og mange Steder synes baade første Aars Marker og Udlægsmarker at faa Lov at ligge med store Pletter, hvor Planterne er gaaet ud.

Violet Rodfiltsvamp (*Helicobasidium purpureum*). Et stærkt Angreb konstateredes hos indsendt Stenkløver (saakaldt Sødkløver) fra Skanderborg (H. Land Jensen). Svampen er nu sjælden hos Bælgplanter i Danmark, idet det er mange, mange Aar siden, at den vides at være iagttaget hos disse Planter, hvor den fandtes ret hyppigt henimod Slutningen af 1800-Tallet. Svampens Smitteracer, der angriber Beder og Korsblomstrede, er derimod ret almindelig her i Landet.

BEDER.

Frøkulturer synes at have overvintret godt, dog har lidt for store overvintrede Fodersukkerroer lidt Skade af Frost i Foraaret (M. Greve, Roskilde). Indsendte Stiklingroer havde spiret daarligt, og det er ikke usandsynligt, at dette kan sættes i Forbindelse med Foraarsfrost.

Frostskade i Roekuler synes overhovedet ikke at være iagttaget. Forraadnelse som Følge af Varmeskade efter for stærk Dækning af Kulerne synes derimod at have forekommet i mange Egne, omend Ødelæggelserne næppe har faaet særlig stort Omfang, fordi Roebeholdninger mange Steder var smaa henimod April. Spirede Roer blev konstateret hist og her i enkelte Kuler, især med Bederoer, men har næppe været almindelige, fordi Vejret tillod, at Kulerne blev afdækket meget tidligt; hvor dette ikke skete, blev Tabet ret stort navnlig hos Kaalroer.

KORSBLOMSTREDE.

Traadkølle (*Typhula* sp.). Stærkt Angreb iagttoges i April paa

indsendt Prøve Hvidkaal fra Amager. Disse Kaalhoveder af Frøkaal blev i Oktober pløjet ned i første Aars Marken og dækket med et Par Centimeter Jord. Angrebet saas i Pletter i Marken, og to af disse med stærkt angrebne Planter fandtes henholdsvis i et lavt og i et højt Parti af Marken.

Skulpesvamp (*Alternaria brassicae*). Svampens Angreb konstateredes omkring Midten af April i flere Marker med Fodermarvkaal i Skælskøregnen; i disse Marker iagttoges tillige en ret stærk Frostskaade (Jacob Wested, Tystofte; H. Wraae-Jensen, Skælskør); et stort Antal Planter blev ødelagte. Frostskaade hos Fodermarvkaal saas ogsaa i Næstvedegnen sidst i April; Bladenes Overhud var sprængt, og Hovedribberne stærkt beskadigede (P. Grøntved, Næstved).

KARTOFLER.

Frostskaade i Kulerne synes at have været uden Betydning.

Vaadforraadnelse ved Varmeskaade (Iltmangel) og Tørforraadnelse (Kartoffelskimmel) synes derimod i mange Egne at have været ret almindelig i Kuler, og af 69 Beretninger skrives i 26 af disse om ret stærke Angreb. Som Aarsag til Vaadforraadnelse nævnes især Kuling af vaade Kartoffler, daarlig Ventilation i Kuler samt Indtrængen af Vand i Kuler i den meget regnfulde Efteraars- og Vintertid. »Alt for mange Kartoffler bliver hvert Aar ødelagte grundet paa for daarlige Opbevaringsforhold. Ret almindeligt bliver Kartofflerne fugtige om Efteraaret under den foreløbige Tildækning, og i en mild Vinter som den sidste bliver Temperaturen for høj, og Forraadnelsen skrider frem« (Georg Nissen, Bylderup Bov). »Derimod har jeg indtryk av, at et sildigt Skimmelangreb mange steder har medført angreb på knoldene i efteråret, hvilket har medført dårlig opbevaring adskillige steder« (Johs. Nyholm, Auning). »Angreb af Tørforraadnelse er i Aar meget almindelig. Paa mange Ejendomme er der dog intet Angreb i Kulerne, medens der paa andre kan træffes en Angrebsprocent paa 40 til 60, hvilket formodentlig skyldes Anvendelse af forskellig Sort eller Forskel i Vejrforholdene under Optagning, ligesom Ventilationen af Kulerne uden Tvivl har været ret afgørende. Sorten Alpha er een af de værst angrebne« (S. A. Ladefoged, Aars). Stærke Angreb af Tørforraadnelse berettes fra mange Egne af: H. Baltzer Nielsen, Sindal; Rud. Jensen, Støvring; K. Jørgensen, Hadsund; J. E. Foged, Hammerum; Aage Buchreitz, Ribe; H. Mose Hansen, Odense; P. M. Dreisler, Ebberup, og Johs. Johansen, Store Heddinge. »Der bør aabenbart agiteres stærkere for Fjernelse af Toppen før Kartofflernes Optagning« (H. Baltzer Nielsen, Sindal).

Det er selvklaart, at Kartoffler fra Kuler med stærk Forraadnelse ikke taaler lang Tids Forsendelse, og med de nuværende Trafikforhold kan denne blive meget langvarig, thi selvom Kartofflerne er skarpt sorterede, kan det næppe undgaas, at mange Knolde er smittede med Forraadnelse, der kan udvikle sig stærkt under Rejsen og den senere Opbevaring. »I enkelte Tilfælde har der været stærk Forraadnelse i indkøbte Lægge-

kartofler. Fejlen maa sikkert ligge i det indkøbte Materiale (Skimmel, Redskabsbeskadigelse m. m.)« (H. Jensen, Lammefjorden). »I nogle af de Vognladninger Kartoffler, som er kommet herover fra Jylland fornylig, har der været en hel Del Vaadforraadnelse« (P. Grøntved, Næstved). »En Del Kartoffler, særlig de indførte Læggekartofler, viste ved Optagelse en Del Forraadnelse, særlig Tørforraadnelse« (A. Juel-Nielsen, Rønne).

Indvendige Rustpletter konstateredes i tre indsendte Prøver.

Ynglesyge fandtes i flere Kuler, hvor alle Mellemrum var udfyldt med indtil valnødstore, ny Knolde; Forraadnelse var ikke almindelig (Ejnar M. Nielsen, Grindsted).

HANS R. HANSEN.

SYGDOMME PAA HAVEBRUGSPANTER.

Den milde Vinter har bevirket, at næsten alle Planter har overvintret godt.

FRUGTTREER.

Æblernes Holdbarhed synes gennemgaaende at have været god. Paa Hornum Forsøgsstation har Vinterfrugten holdt sig nogenlunde, endnu sidst i April var Bramley, Belle de Boskoop, Lyngbytorp, Dronning Louise og Hermannsæble friske i almindelig Frugtkælder (Hakon Sørensen). Flere Steder paa Aarhusegnen har Dronning Louise — opbevaret i Tørvestrøelse — holdt sig uden at rynke til Marts, og Æbler fra Smaahaver har i det hele taget under gode Opbevaringsforhold holdt sig godt (A. Gylling). Fra Horsens skrives, at i Almindelighed har Holdbarheden været særdeles god, lejlighedsvis er der dog forekommet en Del Penselskimmel, oftest paa Graastener, Cox' Orange og Bodil Neergaard (Chr. A. Nørholm). Ved Skærbæk har Holdbarheden gennemgaaende været god, dog har Bramley holdt sig daarligt. Paa Varde-Esbjergegnen har Holdbarheden været jævnt god, nu sidst i April er Bramley paa Grænsen af sin Holdbarhed og ligeledes Bodil Neergaard. Casseler Reinet og Boiken ser godt nok ud, men de begynder at blive brune fra Kærnehuset (M. Sørensen). Paa Spangsbjerg har Holdbarheden været god, der var meget lidt Skurv sidste Aar (Edv. Christiansen). Ved Aabyhøj karakteriseres Holdbarheden som normal, og ved Skive som jævnt god (N. Gram, J. C. Myrhøj).

Fra Blangstedgaard betegnes Holdbarheden som ganske normal, dog har nogle Sorter haft lidt flere Raadpletter end i tidligere Aar, men dette tilskrives den svagere Køling paa Grund af Elektricitetsrestriktionerne (N. Dullum). I Svendborg Amt derimod synes Holdbarheden at have været lidt under Middel (Hans Larsen), og det samme skrives for hele Fyns Stift af R. Hansen.

I flere Indberetninger fra Sjælland fremhæves de skurvede Æblers

daarlige Holdbarhed, hvilket jo ogsaa var at vente. Det er nærmest overraskende, at Holdbarheden som Helhed synes at have været saa god til Trods for den usædvanlig stærke Skurv sidste Aar. Paa Næstvedegnen har Holdbarheden af de skurvfri været meget god (M. E. Elting). Paa Slagelse-Skelskøregnen er der nylig set Cox' Orange, Bodil Neergaard og Pigeon i fin Stand. Ved Gisselfeld holdt Graastener, Filippa og Cox' Orange udmærket, medens senere Sorter som Guldpearmain, Coulon, Bodil Neergaard, Ribston og Belle de Boskoop ikke har holdt sig saa godt. Dette skyldes maaske, at disse Sorter stod i Kølerum ved 30, da Elektricitetsrestriktionerne bevirkede Standsning af Kølemaskinen. Ved Fuglebjerg er Høve Reinnet, Bismarck, Allington, Belle de Boskoop, Kolde-mosegaard Reinnet og Dumelow endnu friske og gode d. 23. April, trods det at der ikke har været brugt Elektricitet eller andet, der kunde sætte Temperaturen ned i Kølerummet de sidste 2 Maaneder (N. Flensted-Andersen).

Den eneste Melding om rigtig daarlig Opbevaring kommer fra Roskilde og omfatter hovedsagelig Frugt fra Haver. Der skrives, at Svindet har været meget stort, og at dette nok skyldes, at der kun er faa, der har gode Opbevaringsforhold. Alt for mange har endnu ikke Forstaaelsen af, at Grønsager og Æbler ikke opbevares godt sammen (G. Mayntzhusen).

Graa Monilia (*Monilia laxa* f. *mali*). Paa de Træer, som sidste Aar var stærkt angrebet af Graa Monilia, findes nu en Mængde Smaagreene, hvor Konidiepuderne blomstrer frem i stor Mængde. Kun de færreste har faaet renskaaret Træerne, saa der er Udsigt til Storproduktion af Konidier, skrives der fra Svendborg Amt (Hans Larsen). Ogsaa fra Roskilde Amt skrives, at mange Grene er ødelagt af Graa Monilia. Det samme gælder sikkert ogsaa Graa Monilia (*Monilia laxa*) paa Kirsebær.

Kræft (*Nectria galligena*) er slem paa flere Sorter i Svendborg Amt, men dog særlig alvorlig paa Graastener, som flere Steder bliver podet om, fordi man ikke kan holde den tilstrækkelig sygdomsfri (Hans Larsen).

KØKKENURTER.

Salatskimmel (*Bremia lactucae*) har i den solfattige Vintertid og ved den sparsomme Luftning paa Grund af ringe Fyring haft gode Forhold, saa der har været ret stærke Angreb (A. Klougart).

Kaalskimmel (*Peronospora brassicae*) har ligesom Salatskimmel haft gode Forhold, og derfor har der været ret stærke Angreb.

Storknoldet Bægersvamp (*Sclerotinia sclerotiorum*) har i flere Tilfælde angrebet Smaaplanser af Løg og Porre stærkt i Bænk.

Fra Hornum og Roskilde skrives, at Skalotterne har overvintret godt (Hakon Sørensen, G. Mayntzhusen), medens de paa Næstvedegnen i det milde Aprilvejr er blevet stærkt angrebet af Svamp, saa det maa antages, at der i Aar er sat mange svampeangrebne Løg i Haverne (M.

E. Elting). Det er formentligt Penselskimmel (*Penicillium sp.*) og Graaskimmel (*Botrytis allii*), der har optraadt.

PRYDPLANTER.

De forskellige Blomsterløg har overvintret godt, hvilket de jo ogsaa plejer, naar det ikke er særlig strenge Vintre. Fra Næstvedegnen skrives, at adskillige Steder er Tulipanbedene tyndt besat i Aar som Følge af Svampeangreb sidste Aar. Det er som sædvanligt de blomsterbærende Løg, det er galt med, ikke Yngleløgene (M. E. Elting). Det er tydeligt, at der er mange Haveejere, som forsømmer en Omplantning af deres Løg. Hvis Tulipaner ligger mere end to-tre Aar, er der adskillige af Sorterne, som gaar tilbage for til Slut at forsvinde helt paa Grund af Angreb af Svampe, især af Tulipan-Graaskimmelen (*Botrytis tulipæ*), der jo tidligere er kaldt Drueskimmel.

Paa de sent drevne Darwintulipaner, og dem har der været en hel Del af paa Grund af Brændselsmangel, har der været temmelig mange Graaskimmelpletter paa Blomsterne, særlig hvor Fyringen ikke har været god (A. Klougart).

Som Helhed har Tulipanerne drevet godt, meddeles det fra Sjælland, enkelte Partier kom dog saa sent frem, at de ikke kunde drives tidligt. I Februar var der en Del Faldesyge — en Maaned tidligere end normalt, men til Gengæld var der ikke ret meget i Marts (A. Klougart).

Vintergæk-Graaskimmel (*Botrytis galanthina*) har baade ved Næstved og paa Slagelse-Skelskøregnen været meget udbredt paa Vintergækker (M. E. Elting, Agnes Værløse).

ANNA WEBER.

SKADEDYR PAA LAND- OG HAVEBRUGSPLANTER. KORN OG GRÆSSER.

Smælderlarver se Diverse.

Stankelbenlarver se Diverse.

Haarmyglarver. Der foreligger 11 Meddelelser om Angreb i Byg efter Roer, og som altid særlig, hvor Staldgødning til Roerne er udbragt om Foraaret. 3 Angreb er fundet i Jylland, 8 paa Sjælland. Disse Angreb skyldes *Bibio hortulanus* eller *B. ferruginatus*, medens to Angreb rapporteret fra Jylland i henholdsvis Havre efter Grønjord og Hvede sikkert er foraarsaget af *Dilophus vulgaris*.

Fritfluellarver (*Oscinis frit*). Der er konstateret 5 stærke og 6 svage Angreb i Vintersæden og ganske overvejende efter sen Ompløjning af Grønjorden. Ved Ringsted maatte en Hvedemark paa 38 Td. Land om-
saas (C. Moth Bundgaard). Fra Bylderup-Bov skrives om Angreb i en Mark, hvor den ene Halvdel havde Kløvergræs til Forfrugt. Her havde Larverne taget $\frac{2}{3}$ af Bestanden. I den anden Halvdel, hvor Sødlupin var Forfrugt, fandtes ingen Angreb (G. Nissen). Fra Haslev skrives om

meget stærke Angreb i den Del af en Mark, der havde Græs til Forfrugt, medens der ingen Angreb fandtes efter Rødkløver til Frø. Skiftet blev pløjet samtidig (R. Jensen).

Brakfluelarver (*Hylemia coarctata*). Fra Sydsjælland meldes om et enkelt Angreb i Rug efter Rajgræs, hvis Stubbe blev nedpløjet ved Midsommertid (P. Grøntved). Ved Hammerum fandtes Angreb i en Rugmark saaet efter Kartofler taget op i Midten af September. Æglægningen har fundet Sted inden Optagningen. Der var stor Afstand mellem Planterne i Marken (N. J. Nielsen). Ogsaa ved Viborg er der konstateret Angreb i Rug (A. P. Aidt).

Snegle (*Agriolimax agrestis*). Fra Haderslev skrives om stærke Angreb i Rugen, der pletvis har maattet saas om (Fr. Nielsen). Paa Askov har man i et Forsøg med Rug og Hvede tydeligt set, at Sneglene foretrækker Rugen (H. Agergaard).

BÆLGPLANTER.

Bladrandbiller (*Sitona lineata*). Fra Nordfyn meldes om et ret ondartet Angreb i Konservesærter (J. Jeppesen Jensen). Ogsaa fra Tys-tofte skrives om Angreb (J. Wested).

KORSBLOMSTREDE.

Kaalthrips (*Thrips angusticeps*). Ved Roskilde fandtes d. 2. Maj et Angreb paa Kaalroe-Kimplanter (M. Greve).

Stankelbenlarver se Diverse.

KARTOFLER.

Smælderlarver se Diverse.

Stankelbenlarver se Diverse.

FRUGTTÆRER OG FRUGTBUSKE.

Bladlus (*Aphididae*). Ved Horsens konstateredes Tilstedeværelsen af enkelte Bladlus paa Æbletræerne omkring d. 10. April (Chr. A. Nørholm). Ved Skive saas saadanne d. 17. April (J. C. Myrhøj).

Ribsmøl (*Incurvaria capitella*). Ved Trørød fandtes et Angreb paa Solbær.

Pæregalmug (*Contarinia pyrivora*). Ved Lyngby klækkedes Mygene i Tidsrummet fra d. 16. April til d. 9. Maj.

DIVERSE.

Gaasebillelarver (*Phyllopertha horticola*). En Del Steder har man ved Foraarspløjningen fundet mange Larver i Jorden, men der forlyder intet om Skade nu. Ved Sindal fortsatte Larverne deres Angreb i Rugen til ind i November (H. Baltzer Nielsen).

Smælderlarver (*Agriotes spp.*). Fra Lammefjorden skrives om Angreb paa Læggekartofler. Efter faa Dages Forløb er der 4—5 Larver pr. Knold (H. Jensen). Iøvrigt foreligger der 10 Indberetninger om Angreb af varierende Styrke i saavel Vaar- som Vintersæd.

Stankelbenlarver (*Tipula paludosa*). Dette Skadedyr hærger alvorligt igen i Aar. Der foreligger 40 Beretninger om alvorlige, 12 om svagere Angreb. I 11 Indberetninger meldes, at Angreb ikke er set. Paa faa Undtagelser nær er alle de stærke Angreb fundet i Jylland, hvor det fortrinsvis er gaaet ud over Korn og Græs. Ogsaa i Kartoffler, unge Pilekulturer og Hør er fundet Angreb. Af de mange, og ofte udførlige Beretninger skal kun enkelte citeres her. Larverne bemærkedes meget tidligt i Aar. Allerede sidst i Februar meddeltes fra Sindal, at de fandtes i enormt Antal oven paa Jorden, da Sneen smeltede bort (H. Baltzer Nielsen). Fra Ribe skrives: »Angrebene satte ind allerede i Midten af Marts Maaned, allerførst paa fine Græsmarker i god Kultur, vel afgræssede og pudsede. Siden da har Angreb af forskellig Styrke været almindelige paa hele Egnen og saavel i Korn som i Kløver og Græs« (A. Buchreitz). Fra Brørup: »Allerede tidligt i April fandtes stærke Angreb, og nu er Angrebene i mange Marker næsten katastrofale. Calciumarsenat virker ikke godt nok, og vi maa haabe, at Schweinfurtergrønt snart kommer igen« (A. Dam Kofoed). Fra Varde: »Angrebet meget udbredt og ondartet. De fleste Tilfælde i ældre Græsmarker viste sig allerede sidst i Marts. Arealer helt afgravede for Græs og derefter for Hvidkløver. I Korn efter sent ompløjet Grønjord talrige Angreb. Sidst i April Angreb paa nyspirede Roer. Den 1. Maj er der hertil indgaaet Anmodninger om tilsammen ca. 10 Tons Klid« (A. Pedersen). Fra Brande-Thyregod: »Larverne forekommer i et uhyre Antal, og Ødelæggelserne i saavel Grønjordshavre som ogsaa i en Del Græsmarker er meget store allerede nu« (P. Trosborg). Fra Ulfborg: »Angrebene i Vaarsæd er i Aar værre, end jeg har set det tidligere i de 8 Aar, jeg har været her paa Egnen. Saa godt som al Grønjordsvaarsæd er angrebet, og adskillige Steder saa stærkt, at der maa saas om« (K. Bank). Fra Hammerum: »Meget stærke Angreb. Enkelte Marker med Kartoffler ogsaa angrebet. Det synes dog, som om Larverne kun sjældent tager af Spirerne« (J. E. Foged). Fra Borris: »Aldrig har jeg set tilnærmelsesvis saa stærke Angreb. Store Arealer maa saas om, da Vejrforholdene ikke er særlig gunstige for Virkningen af Giftklid. Har i Dag set pletvis Angreb i Vaarsæd efter Kartoffler, der var fuldstændig renholdt sidste Aar« (K. Vadgaard).

Raager (*Corvus frugilegus*). Fra Lammefjorden skrives, at Angreb bliver mere og mere almindelige. I en enkelt Hvedemark paa 5 Td. Land blev ca. 1 Td. Land saa stærkt udtyndet, at der kun saas en Spire hist og her (H. Jensen).

PROSPER BOVIEN.

1870
1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

1901
1902
1903
1904
1905
1906
1907
1908
1909
1910
1911
1912
1913
1914
1915
1916
1917
1918
1919
1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000